

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

۵ فروردین ۱۴۰۳

خطبه‌ی ولادت امام حسن مجتبی (ع)

به نام خداوندی که اسمش دوا‌ی بیماری‌های نفس اماره است و ذکرش شفا دهنده آن و یادش آرامش قلب و شیرینی کام. بارالها تو را می‌خوانیم به نامی که حضرت ایوب خواند و بیماری و غم او را برطرف فرمودی، به نامی که حضرت یونس تو را خواند و گفت «سُبْحٰنَكَ اِنِّیْ كُنْتُ مِنَ الظّٰلِمِیْنَ» و او را از شکم ماهی نجات دادی و حضرت یوسف تو را صدا کرد و از زندان آزادش فرمودی. پس ای خدایی که اسماء نیکو و اسمای مکنون از آن توست را به تمامی آن نام‌ها می‌خوانیم که برطرف کنی از ما بیماری‌های نفسانی و آزاد کنی از اسارت نجوهای شیطانی که ماییم ظالمین به خود.

بارالها خود فرمودی که در صبحگاهان و شبانگاهان مرا بستائید، پروردگارا چگونه تو را بستایم که عظمت و جلال و جبروتی‌ات بیکران است و از هر ستایشی بالاتری، چگونه بستایم که همه هستی به ستایشت مشغول است، در ذره‌ذره‌ی آفرینشت علم و حکمت تو را می‌توان دید. پس ای خدای بنده نواز ستایشم را که از روی ناتوانی است قبول فرما تا لب‌هایم به هم گشوده شود.

پروردگارم همواره در آنچه آفریده بودی مرا متنعم فرمودی از هر آنچه از آسمان به زمین فرو ریخت و از زمین بیرون آمد تا بنده‌ای را در نعمت جانش مدد نماید، پس سپاسم را بپذیر و مرا در این روز بر آنچه وعده فرموده بودی از نعمت‌های بهشت داخل فرما تا سر بر آستان کبریایی‌ات بگذارم و تو را بستایم.

اینک در این شب مبارک ما به میلاد امام حسن مجتبی (ع) در این خانه حضور داریم. ایشان در نیمه رمضان سال سوم هجرت متولد شدند و ۷ سال با پیامبر، ۳۰ سال با امیر مؤمنان و ۱۰ سال امامت ایشان بود. عمرشان ۴۷ سال و امامتشان مصادف بود با معاویة‌ی ملعون که مردی سیاستمدار بود، او می‌خواست از هر راهی که ممکن است به هدف شوم خود برسد. از راه دروغ و تقلب، و از راه ظلم برای بقای حکومت

ننگین خود کوتاهی نکرد و به وسیله اصحاب پیامبر که با طلا خریده بود حدیث جعل می‌کردند.

صلح امام ضربت بزرگی بر پیکر حکومت معاویه بود چون اگر امام حسن (ع) صلح نمی‌کرد بعد از خونریزی فراوان معاویه امام را به دست اطرافیان می‌کشت، زیرا بزرگان لشکر امام را معاویه با پول خریده بود. امام حسن (ع) همان گونه‌ای که جد بزرگوارشان پیامبر خاتم حضرت محمد (ص) به ایشان فرموده بودند با مردمی صد رنگ و سست عنصر و منافق روبرو شدند و با قبول پیشنهاد صلح معاویه ملعون دشمنان و منافقین را در گودال مکر و حيله‌ای که خودشان کنده بودند سرنگون کردند و آن‌چنان رسوا شدند که با دسیسه و حيله‌های شیطانی ایشان را مسموم و شهید نمودند. این غافلان و کوردلان و تهی مغزان این را نمی‌دانستند که بین حق و باطل هیچ زمان صلح نبوده و نخواهد بود. صلح امام حسن مجتبی (ع) همچون زبان حضرت زینب کبری (س) برنده‌تر از شمشیر بر فقر باطل فرود آمد و پایه‌های آن را متزلزل کرد.

باید باور و یقین داشت که نور امامت تجلی نور هدایت خداوندی است آن را نه با مکر و حيله و نه با زندانی و اسیری و نه با کشتن نمی‌توان خاموش کرد.

اینک در این شب مبارک ضمن عرض تبریک خدمت مولا و سرورمان ولی و امام عصر و زمان ابوالصالح المهدی (عج) اعلام می‌داریم: ما ساکنان کوی عشق بر این باور هستیم که در این زمانه شما نیز همچون عموی بزرگوارتان امام حسن مجتبی (ع) با امتی دنباله‌روی مردم آن زمان روبرو هستید. جان عالم به فدای قلب نازنین شما که همچون عموی گرامی‌تان صبر می‌کنید. پس دست تمنای ما را در دستان مطهرتان بگیرید تا دور از همه‌ی آنان در بیعت با شما بمانیم به ندای:

اللهم عجل لولیک الفرج